

[Palle Simonsen]

har jeg indtryk af at vi får en vis form for syndsforladelse. Jeg må til folketinget og til Vestkysten sige, at det konservative folkeparti stemmer imod dette lovforslag, og vi gør det, fordi vi mener, det nu er nødvendigt for folketinget at tvinge regeringen til at komme med en plan for, hvordan dette skal blive klaret i de kommende år.

Det er ofte blevet sagt, når vi har drøftet bemyndigelser til finansministeren med hensyn til udstedelse af statsobligationer, at når man har stemt for finanslovforslaget, har man også en vis forpligtelse til at følge det op, fordi den likviditetsopsugning, der er behov for i konsekvens af finansloven, må vi alle støtte. Det vil jeg godt gøre lidt op med og sige, at det kan ikke være en rigtig følgeslutning.

Når det konservative folkeparti stemte for finanslovforslaget, gjorde vi det, fordi vi opfatter finansloven som et budget for statens husholdning. Hvis man stemmer imod finanslovforslaget, vil dagligdagen ikke kunne fungere i forbindelse med samfundet som en husholdning. Men vi gjorde det meget klart under finanslovdebatten i december måned, at vi ikke kunne acceptere den økonomiske politik, som var en konsekvens af det finanslovforslag, der blev fremsat og vedtaget. Det var også på denne baggrund, vi fremsatte forslag om besparelser til et beløb af 4 mia kr.

Nu er finansloven vedtaget, men det kan ikke være rimeligt, at man dermed siger: ja men så skal man også følge det op her, for når vi ikke fra regeringen kan få noget klart svar på, hvordan man vil løse disse problemer på længere sigt – og vi må konstatere, at behovet for udstedelse af statsobligationer vokser fra år til år – kan det ikke være rimeligt, at vi bare skriver under på en blankoveksel.

Det er den dybere baggrund for, at det konservative folkeparti nu må tage konsekvensen og stemme imod det foreliggende lovforslag.

At situationen er alvorlig, demonstreres for så vidt i bemærkningerne til lovforslaget, for finansministeren er nu på grund af, at beløbet stadig vokser, nødsaget til også at udstede langfristede statsobligationer, nemlig på op til 12 år.

Finansministeren sagde før, at det ikke havde den indvirkning på renten, som nogle

mener, men jeg forstår på finansministeren, at han alligevel er bekymret ved de 12-årige statsobligationer og vil søge at sælge dem på en sådan måde, at de ikke får nogen indflydelse på det øvrige obligationsmarked. Det kan man vel kun tage som udtryk for, at finansministeren også selv finder, at situationen er bekymrende. Det skridt, der tages med at indføre 12-årige obligationer, er for os en understregning af, at situationen er blevet stadig mere alvorlig.

Hvis jeg skal gå tilbage til Vestkystens leder, så anfører man også dér, at ansvarsbevidste partier plejer at stemme for den slags lovforslag. Dertil vil jeg godt sige, at nu er ansvarsbevidsthed jo et vidt begreb. Er det ansvarsbevidsthed uden videre at skrive under på, at staten år for år skal udstede stadig flere statsobligationer? Vi mener det ikke, og på denne baggrund stemmer vi imod lovforslaget.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg har i og for sig ikke noget imod at acceptere – det er et svar til hr. Askjær Jørgensen – at arbejdsløsheden kan være et argument imod regeringens politik. Så er det kun trist for hr. Askjær Jørgensen, at fremskridtspartiets politik notorisk fører til en arbejdsløshed, der er mere end 100.000 større.

Til hr. Palle Simonsen vil jeg gerne sige, at de konservative ændringsforslag til finanslovforslaget for 1979 vurderet med den yderste elskværdighed androg 3,5 mia kr. Tilbage bliver der et underskud på 35,5 mia kr., også efter gennemførelsen af de konservative ændringsforslag, hvorfor det nødvendige salg af statsobligationer ikke ville blive meget mindre.

Jeg vil gerne sige, at jeg er ked af det standpunkt, som det konservative folkeparti har taget i denne sag, og det er ikke engang nogen trøst for mig, at jeg også er sikker på, at det konservative folkeparti vil blive ked af det.

Med hensyn til løbetidsforlængelsen kan jeg sige, at der er ikke tale om, at vi frygter, at denne løbetidsforlængelse vil have en ugunstig virkning på den lange rente. Baggrunden for løbetidsforlængelsen er jo, at restløbetiden for udestående statspapirer i øjeblikket er på ca. 2 år, og det har været helt nødvendigt for at få en jævner forde-